

El model valencià

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, la. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
http://www.eltemps.net
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Cap de redacció: Enric Rimbau
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda,
Jesús Prats (fotografia), Rosa Serrano (documentació),
Violeta Tena i Assumpció Palau
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí, Àlex Milian i Gemma
Morales (secretària de redacció).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (correcció lin-
güística), Miquel Benítez (escàner i portada), Vanessa
Prieto (maquetació i gràfics).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alza-
mora, Oriol Amat, Xavier Bru de Sala, Toni Canis,
Salvador Cardús, Salvador Cot, Martí Domínguez,
Xavier Duran, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert
Ferri, Ramon Folch, Josep Gifreu, Manuel S. Jardí,
Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Marta Pessarrodona, Ferran Sàez Mateu, Antoni Serra
Ramonedà, Sebastià Serrano, Bernat Sòria, Mònica
Terribas, Adolf Tobeña, Ramon Tremosa, Josep M.
Ureta, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Macià Claramunt (Castelló), Joan
Lluís Ferrer (Eivissa), Sebastià Girard (Catalunya
Nord), Carles Marquès (Menorca), Rosanna Melià
(Terres de l'Ebre), Anna Sàez (Lleida), A. V.
Santamaria (Alacant), Toni Solanelles (Andorra),
Ferran Casas (Madrid), Dani Gómez (País Basc),
Sandra Buxaderas (Brusel·les) Míriam Díez (Roma),
Carla Fibla (Rabat), Victòria Jiménez (Londres),
Octavi Martí (París).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta
Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Antoni
Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan
Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo,
Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert,
Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández, Anna
Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser Gasol,
Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco
Gisbert, Andreu Gomila, Jordi Llaonart (Kuwait),
Maite Insa, Josep Maria López Llavi, Josep Enric
Llebot, Josep-Vicent Marquès, Joan M. Oleaque, Pelai
Pagés, Aida Palau, Montse Palau, Toni Payà, Juli
Peretó, Gaspar Pericay, Carles Pont, Pílar Rahola,
Paula Reig, Marià Sánchez, Lali Sandiumenge (el
Caire), Jordi Sebastià, Màrius Serra, Cristina Simon,
Sergi Tarin, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Josep Maria
Terricabras.

Traductors: David Egea (alemany), Àngels Giménez
(alemany), Yolanda Girao (italià), Maite Insa (anglès i
francès)

Col·laboradors gràfics: Agencia Efe, Tina Bagnú,
Joan Celià, Jorge Cencillo, Fer, Rafa Gil, Vicente A.
Jiménez, Salvador Liosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.
Foto portada: EFE.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Bar-
celona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu i Pilar Martí

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
Alboraya (L'Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà,
ja siga mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocò-

La reforma de l'Estatut valencià és un fet, gràcies a l'acord entre PP i PSPV-PSOE. La que en principi seria una bona notícia queda enfosquida si s'analitza a fons. Tres elements fan pensar que el consens entre socialistes i conservadors és un model nociu per a l'autogovern del País Valencià i per als Països Catalans. En primer lloc, perquè el pacte entre PP i PSOE exclou sense cap mania les forces nacionalistes i d'esquerra del país: Esquerra Unida (EU-l'Entesa), el Bloc Nacionalista Valencià i Esquerra Republicana del País Valencià (ERPv). No hi ha dubte que PP i PSPV són els partits immensament majoritaris a les Corts Valencianes. Tanmateix, ningú no ha d'oblidar que la ciutadania també vota un tercer partit amb representació autonòmica (EUPV), un altre que és la tercera força municipal (el Bloc) o ERPv, en procés de consolidació. Aquestes forces són marginades del nou Estatut, s'hi oposaran, i tampoc no hem d'oblidar que, davant la hipòtesi d'una majoria alternativa als conservadors, serien essencials. Perquè sense elles no és creïble que els socialistes derroten el PP. Com s'entén, això? Precisament, no en clau de país.

En segon lloc, si el model valencià no es fa en clau de país, aleshores què l'explica? Només pot fer-ho la voluntat de ser –i de fet és– l'exemple per a la resta de l'estat, l'exemple del pacte substancial, en les essències espanyoles, entre PSOE i PP. Sens dubte, la intervenció de Madrid en aquest acord valencià no pot ser dissimulada. Es nota la mà tant de Pedro Solbes com de Jordi Sevilla. Així s'explica que el PSPV haja renunciat a dues reclamacions que fa no-res eren condició imprescindible per a la reforma: agència tributària real –que ara ha quedat igualada, només és un nom– i elecció consensuada de la direcció general de la ràdio i televisió públiques –postergada a una ulterior llei que, en tot cas, si algun dia existeix, no serà abans de les eleccions de 2007–. La voluntat d'exemple del model valencià està fora de dubte.

En tercer lloc, el pacte és un model que afecta la resta de Països Catalans. Perquè és exemple per a totes les autonomies que accediren a l'autogovern per les vies de més baix sostre competencial, entre les quals hi ha les Balears. En aquest sentit, els anhels del president balear, Jaume Matas, d'anar rere la petjada catalana han rebut un colp mortal. A més, i per altra banda, és un exemple-avís per al tripartit català. La reforma catalana havia de ser la primera, la que donara llum i fóra motiu d'orgull per a Zapatero. Ja no serà la primera, i tot condueix a pensar que el model valencià és un seriós avís al PSC i ERC, que si no rebaixen ostensiblement –més del que ja ho han fet, que no és poc– les reivindicacions en finançament, Madrid està disposat a plantar-se. I fins i tot podria tractar-se d'un altre missatge no gaire subliminal: que si l'Estatut català fa aigües, no passa res, perquè a Madrid ja tenen un altre far per il·luminar l'Espanya constitucional autonòmica: el model valencià.

Als nostres lectors

Fa escassament una dècada que saltava l'alarma al món: la possibilitat que l'home pogués estar desestabilitzant amb la seva activitat socioeconòmica els sistemes climàtics. Avui ja n'hi ha proves, però també mecanismes que poden reduir-ne l'efecte. Diumenge, 5 de juny, se celebra el dia mundial del medi ambient, un bon moment per analitzar amb experts els escenaris de futur que ens esperen pel que fa a biodiversitat, temperatura o l'estat dels rius, entre altres factors. A més fem un repàs als punts foscos dels territoris dels Països Catalans.

D'altra banda us oferim també un extens dossier sobre la reforma de l'Estatut que acaben d'aprovar les Corts valencianes amb els vots de PP i PSPV. **Gemma Aguilera, redactora**